

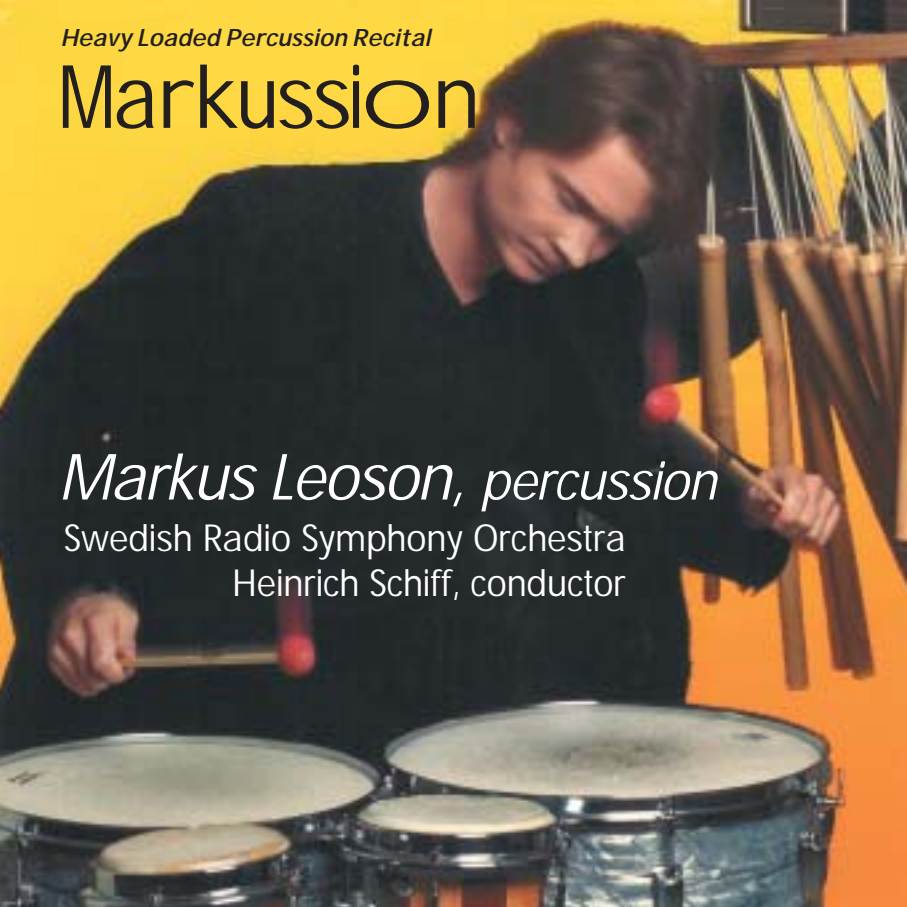
Heavy Loaded Percussion Recital

Markussion

Markus Leoson, percussion

Swedish Radio Symphony Orchestra

Heinrich Schiff, conductor

Markus Leoson's

repertoire is exceptionally wide and many composers have written directly for him, not only works for solo percussion, but also for the Hungarian instrument cimbalom that he also masters.

Apart from the Swedish Soloist Prize, which he obtained in 1995, he has also been awarded several prestigious international ones, such as the Lauriat (1st prize) of the European Broadcasting Union/EBU's competition IFYP (International Forum for Young Performers) in Bratislava and the second prize (the only prize distributed) at the International Music Competition of the ARD, Munich (both in 1997) as well as second prize at the Nordic Soloist Competition in Reykjavik in 1995.

In Sweden, he was also appointed Artist in Residence by the Swedish Broadcasting Corporation for the 1996/1997 season.

Markus Leoson has appeared as soloist on both the radio and TV in all the Nordic countries as well as most European ones and he has performed with orchestras as the Oslo Philharmonic Orchestra, Tampere Symphony Orchestra, Stockholm Philharmonic Orchestra, Icelandic Symphony Orchestra, St. Petersburg Philharmonic Orchestra, Swedish Radio Symphony Orchestra and the Gothenburg Symphony Orchestra.

Percussion, his first solo-CD was released on the Caprice label in 1996. Since then four more have come, the latest on the nosag label in 2002.

In June, 2000, he made his debut in the Kammermusiksaal der Berliner Philharmonie, which was broadcasted on German and Swedish Radio.

In the season 2002/2003 a.o. engagements he will give the first performance of the danish composer Anders Koppel's Percussion Concerto.

Markus Leoson recording *Tapf-Tanz* by *Eckhard Kopetzki*
(Photo: Orving Hellebro)

Markus Leoson

tog examen vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm 1991 efter att ha blivit antagen som 15-åring 1986. Sedan 1993 är han anställd solopukslagare i Kungl. Hovkapellet vid Kungl. Operan.

Markus Leosons repertoar är ovanligt bred och många kompositörer har skrivit direkt för honom, inte bara verk för soloslagverk, utan även för det ungerska instrumentet cimbalom, som han också behärskar.

Förutom det svenska Solistpriset, som han vann 1995, har han även vunnit ett flertal internationella, såsom EBU's (European Broadcasting Union) tävling IFYP (International Forum for Young Performers) i

Bratislava och ARD's Internationella Musik Tävling i München, båda 1997. Han erhöll även ett 2a pris i den Nordiska Solisttävlingen i Reykjavik 1995.

Såsongen 1996/97 var han utnämnd Artist in Residence hos Sveriges Radio P2.

Markus Leoson har uppträtt som solist i både radio och TV i alla nordiska såväl som i de flesta europeiska länder. Han har framträtt med orkestrar som bl.a Oslos Filharmoniska Orkester, Tammerfors Symfoniorkester, Stockholms Filharmoniska Orkester, Isländska Symfoniorkestern, St Petersburgs Filharmoniska Orkester, Sveriges Radios Symfoniorkester och Göteborgs Symfoniorkester.

"Percussion", hans första solo-CD, kom ut på märket Caprice 1996. Sedan dess har fyra CD tillkommit, den senaste denna utgåva på nosagetiketten 2002.

I juni 2000 gjorde han sin debut i Berliner Philharmonie's kammarmusikal, en konsert som sändes i både tysk och svensk radio.

Såsongen 2002/2003 kommer han, bland många andra engagemang, att uruppföra den danske tonsättaren Anders Koppel's Percussion Concerto

homepage: <http://markus.leoson.just.nu>

Heinrich Schiff, dirigent / cellist, f 1951, började spela piano vid 6 års ålder och violoncell vid 10 års ålder. Han studerade med Tobias Kuhne i Wien och därefter med Andre Navarra. Han gjorde sin debut som cellist i Wien och London 1971. Under tiden deltog han i dirigentklasser med Swarovsky. De följande 10 åren etablerade han sin karriär som cellist. Hans intresse i dirigering växte genom workshops och ungdomsprojekt och 1986 gjorde han sin professionella dirigentdebut. Ända sedan dess har celloframträdanden och dirigering kommit att spela jämbördiga roller i hans karriär. Konstnärlig rådgivare till the Northern Sinfonia 1990-1996, chefsdirigent för Själlands Symfoniorkester 1996-99 och 1:e gästdirigent hos Deutsche Kammerphilharmonie 1990-92. Han har även dirigerat English Chamber, Philharmonia, Orchestra of the Age of Enlightenment; radioorkestrarna i Hamburg, Baden-Baden, Cologne, Stockholm, Wien, Paris och Turin; München Filharmonin, Dresden Staatskapelle, Rotterdam Filharmonin, Residentie Orkest Den Haag, Los Angeles Filharmonin, Houston Symphony, Tonhalle Orchestra Zürich och Oslo Filharmonin.

Schiff har dirigerat "The Magic Flute" (dec -92) och Fidelio (sep -93) vid Theatre de la Monnaie in Brussels, och "The Flying Dutchman" (-94) vid Stadttheater in Bern.

Han har gjort en mängd inspelningar som dirigent med the Northern Sinfonia, Deutsche Kammerphilharmonie och the Philharmonia. Han har varit chefsdirigent för Musikkollegium Winterthur sedan -96 och 1:e gästdirigent för SDR Symfonikerna i Stuttgart sedan -98.

SVERIGES RADIOS SYMFONIORKESTER har i sin nuvarande storlek med drygt 100 medlemmar funnits sedan 1965. Den svenska musiken är ständigt återkommande i orkesterns repertoar och ett flertal uruppföranden av svensk/nordisk musik äger rum varje konsertsäsong. Tillsammans med framför allt Esa-Pekka Salonen, chefsdirigent 1984-94, har en mängd internationella turnéer genomförts. Från och med 1999 är Manfred Honeck chefsdirigent för Sveriges Radios Symfoniorkester.

THE SWEDISH RADIO SYMPHONY ORCHESTRA has been in existence since 1965 in its present form, with just over 100 players. Swedish music is a prominent feature of the orchestra's repertoire and several first performances of Swedish and Nordic works are given each season. The Swedish Radio Symphony Orchestra has given a number of international tours, in particular with Esa-Pekka Salonen, the orchestra's principal conductor from 1984 to 1994. From 1999 Manfred Honeck is principal conductor of the orchestra.

Photo: Lars Epstein/DN

Heinrich Schiff, born 1951, began playing the piano at the age of six and the violoncello at the age of ten. He studied with Tobias Kuhne in Vienna, and subsequently AndreNavarra, and made his debut as a cellist in Vienna and London in 1971. Meanwhile he attended conducting classes with Swarovsky. During the next 10 years he spent establishing his career as a cellist, his interest in conducting grew through workshops and youth orchestra projects, and in 1986 he made his professional conducting debut.

Since then cello performances and conducting have come to play equal roles in his career. Artistic Director of the Northern Sinfonia 1990-1996, Principal Conductor of the Copenhagen Philharmonic 1996-1999 and Principal Guest Conductor of the Deutsche Kammerphilharmonie 1990-1992.

He has also conducted orchestras such as English Chamber, Philharmonia, Orchestra of the Age of Enlightenment, the radio orchestras in Hamburg, Baden-Baden, Cologne, Paris and Turin, the Munich Philharmonic, Dresden Staatskappelle, Rotterdam Philharmonic, Residentie Orkest Den Haag, Los Angeles Philharmonic, Houston Symphony, Vienna Radio Symphony Orchestra, Tonhalle Orchestra Zürich and the Oslo Philharmonic.

Schiff has conducted productions of "The Magic Flute" (December 1992) and "Fidelio" (September 1993) at the Theatre de la Monnaie in Brussels and "The Flying Dutchman" (1994) at the Stadttheater in Bern.

He has made a number of recordings conducting the Northern Sinfonia, the Deutsche Kammerphilharmonie and the Philharmonia. He has been Principal Conductor of the Musikkollegium Winterthur since 1996 and Principal Guest Conductor of the SDR Symphony Orchestra Stuttgart since 1998.

Heinrich Schiff and Markus Leason rehearsing Hammerth with Swedish Radio Symphony Orchestra.

(Förstagångs inspelning)

Konsert för slagverk och orkester (1995)

Den som skriver musik för slagverk får unika möjligheter till instrument- och klangvariationer. Dessutom är slagverkarens arbete ett skådespel i sig. Det är med andra ord svårt att helt bortse från de sceniska kvaliteterna: det visuella har starkt suggestiva drag i slagverksmusik.

Det behöver inte betyda att perspektivet förskjuts från musiken på ett förtylligande sätt, snarare att det är en del av verket. Detta är också Johan Hammerth medveten om: kadensen såväl som inledningen är bra exempel på samverkan mellan det klangliga och det visuella.

Konserten är ensatsig men det finns hållpunkter. Den är till exempel vagt tredelad. Den korta mellandelen efter kadensen är transparent, vibrafon och klockor spelas med stråke. (De gongor man sedan hör, i jämna tunga slag, förebådar slutets gongar.)

Ett svävande tillstånd stramas gradvis upp. Musiken når fram till ett rytmiskt tremolo hos stråkarna som häver sig och sjunker undan medan solisten spelar snärtiga fraser på trummor. Senare följer ett friare avsnitt: fingrar spelar på trummorna, ofta i fragment av löpningar med oregelbundna accenter.

När orkestern sedan återigen söker sig in har man nått fram till sista delen. En intensifiering sker och solistens spel blir rakt och snärtigt efter övergången till klubbor. Dock är slutet en inbromsning, för musiken bäddas därefter ned i stråkflageoletter. Trötta flämtningar i blåsstämmorna, sju gongslag, och musiken somnar in.

Johan Hammerth

Född den 27 februari 1953 i Kalmar. Han studerade komposition 1982-86 för Daniel Börtz, Arne Mellnäs, Lars-Erik Rosell och Bengt-Arne Wallin samt åren 1986-90 för Sven-David Sandström och Pär Lindgren.

Pianokonsert (1989-90), som tillägnades Sven-David Sandström, vann stort gehör och får betraktas som hans definitiva genombrotsverk. Om något instrument ska framhållas är det just pianot, för även om Hammerth har en kluvan inställning till detta sitt eget instrument, känner han starkt för t ex den ryska pianotraditionen. Hans egen musik kännetecknas av ett brett och virtuöst, starkt expressivt. Hammerth har också beskrivit stråkarna som sin "musikaliska lunga": de har en viktig funktion i hans orkesterverk och samverkar med bl a blåsare i kraftiga kulminationer som är karakteristiska för hans musik. Johan Hammerth verkar över hela fallet, från kammarmusik till väldiga orkesterverk. Han har arbetat mycket med konsertformen och har skrivit ett flertal verk för soloinstrument och orkester, vilket bland annat är ett resultat av hans önskan att arbeta nära musikerna.

www.johanhammerth.com

(photo: Moona Björklund)

Johan Hammerth

Born in Kalmar on the 27th of February, 1953. From 1982 to 1986 he studied composition with Daniel Börtz, Arne Mellnäs, Lars-Erik Rosell and Bengt-Arne Wallin, and between 1986 and 1990 he studied with Sven-David Sandström and Pär Lindgren.

Hammerth's Piano Concerto (1989-1990), dedicated to Sven-David Sandström, was very well received and is regarded as his definite breakthrough. If one particular instrument is specially important to him, it is the piano. His own music is characterised by breadth and virtuosity and is highly expressive. In addition, Hammerth himself has said that the string instruments

are his "musical lungs": they play an important part in his orchestral works and collaborate with the wind section and other instruments in powerful climaxes which are typical for his music.

Hammerth's output covers a wide range, from chamber music to monumental orchestral works.

He has frequently made use of the concerto form, writing a number of works for soloist and orchestra, which among other things is the result of a desire to work in close contact with the musicians.

(Premier recording)

Concerto for Percussion and Orchestra

Writing for percussion involves unique possibilities for varying instruments and timbres. Also, the percussionist at work is a feast for the eye. It is difficult to deny that the visual and scenic qualities in percussion music hold great suggestive power. This does not have to mean that the perspective must be shifted towards a more superficial way of experiencing the music, but that the visual aspect is an organic part of the work. Hammerth knows this as well: both the cadenza and the introduction are examples of a collaboration between the visual and the aural. The concerto is in one movement, but one can find clear points of departure. Overall, the form has a tendency towards being divided into three sections. The short middle section after the cadenza distinguishes itself with its transparent sonority, where the vibraphone and bells are played on with a bow. The even, heavy tolling of the gongs that we later hear foreshadows the gongs at the end.

The shimmering atmosphere is gradually heightened, and we finally reach a rhythmic tremolo in the strings where the dynamics swing from soft to strong while the soloist plays energetic phrases on the drums. A freer section follows, in which he plays on the drums with his fingers, often fragments of runs with irregular accents. When the orchestra sneaks in, we have come to the work's finale. Here, the piece intensifies, and the soloist starts playing "straight" and energetically after going back to his mallets. But at the end, the work puts on the brakes: we are bedded down in string harmonics, and hear tired sighs in the winds, as well as the seven gongs that allow the music to expire.

**nosag records senaste utgåvor /
The latest CDs from nosag records**

Magnus Andersson: Short Sounds *nosag CD 056*

Leoson/Stahlhammer: Marimbolino *nosag CD 059*

Gunnar Klum: Scubert Lieder *nosag CD 063*

Enskede kammarkör: Förklädd Gud *nosag CD 064*

Mathias Kjellgren: Azkoitia Organ *nosag CD 065*

Boo Egebjer: Wermdörapsodi *nosag CD 066*

Schuback/Kajfes: impositioner *nosag CD 067*

Hallin/Fagéus: Jag tänker... *nosag CD 068*

Stella Czaikowski: Polish Piano Music *nosag CD 069*

Bromme/Práda: Afternoon Concert *nosag CD 070*

Besök gärna vår hemsida/Visit our homepage
www.nosag.se

nosag records
Gustav Adolfsvägen 41A
se-141 32 Huddinge
tel&fax +46 8 643 53 33
e-post: mail@nosag.se

Discography of Markus Leoson

Percussion (*Caprice 21466*) 1996
Markus Leoson, percussion

Musical Gardens (*Albada 102*) 1997
Gunilla von Bahr, flutes - Markus Leoson, percussion

Home for Christmas (*Deutsche Grammophon*) 1999
Anne Sofie von Otter, mezzo a.o. Markus Leoson, percussion

Marimbolino (*nosag 059*) 1999
Markus Leoson, marimba - Semmy Stahlhammer, violin

Markussion
(*nosag 071*) 2002
Markus Leoson, percussion - Swedish RSO/Heinrich Schiff

Åskell Måsson (*1953): Frum – a drum song (1995)
Ed. IMIC (*First recording*)

Morton Feldman (1926-1987): The King of Denmark (1964)
Ed. Peters

Iannis Xenakis (1922-2001): Psappha for percussion solo (1975)
Ed. Salabert

Poul Ruders (*1949): Alarm – a thriller for percussion (1983)
Ed. Wilhelm Hansen

Åskell Måsson (*1953): Prim for solo snare drum (1984)
Ed. IMIC

Eckhard Kopetzki (*1956): Topf-Tanz (1997)
Norsk Musikforlag (*First recording*)

Maki Ishii (*1936): Thirteen Drums (1985)
Ed. Moeck

Johan Hammerth (*1953):
Concerto for Percussion and Orchestra (1995)
Ed. SMIC (*First recording*)

FRUM (förstagångsinspelning)

Áskell Másson: "Detta verk fullbordades den 19 december 1995. *Frum* betyder 'embryo' och embryot till denna komposition är två slag, från vilka hela stycket emanerar. Det är gott om polyrytmer, i slutdelen pågår fem olika rytmer samtidigt. Stycket skrevs för Evelyn Glennie och är tillägnat vår gemensamma mentor i slagverksspel, James Blade, i beundran och tacksamhet."

Áskell Másson (f. 1953) är en av Islands mest framträdande tonsättare, utbildad på slagverk i Reykjavik och i London. Efter anställningar som musiker och radioproducent ägnar han sig sedan 1983 enbart åt att komponera. Han har skrivit en opera, en symfoni och flera orkesterverk, sju konserter för olika instrument, kammarmusik och teatermusik.

FRUM (First recording)

Áskell Másson: "This work was completed on 19th December 1995. *Frum* means "embryo", and the embryo of this composition is two strokes from which the whole piece emanates. There are plenty of poly-rhythms; in the final part there are five different ones going on at once. The piece was written for Evelyn Glennie and is dedicated to our common mentor of percussion playing, James Blade, in admiration and gratitude."

Áskell Másson (b. 1953) is one of Iceland's most prominent composers, and trained as a percussionist in Reykjavik and in London. After variously working as a musician and radio producer, from 1983 onwards he devoted himself entirely to composing. He has written an opera, a symphony and several orchestral works, seven concerts for various instruments, chamber music and theatre music.

PRÍM

Áskell Másson:

"Med *Prim* fortsatte jag min uppmärksamhet på virveltrummans solistiska möjligheter efter att tidigare ha skrivit *Concert piece for snare drum and orchestra*. *Prim* är baserad på ett rytmiskt mönster som bildas av de femton första primtalen (1,2,3,5,7,11,13,17,19,23,29,31,37,41,43) när man använder 32-delar som en grundenhet." *Prim* är tillägnat Gert Mortensen.

PRÍM

Áskell Másson: "With *Prim* I continued my attention to the possibilities of the snare drum as a solo instrument, having earlier written a *Concert piece for snare drum and orchestra*. *Prim* is based on a rhythmic pattern which the first fifteen of the prime numbers (1,2,3,5,7,11,13,17,19,23,29,31,37,41,43) give, when one uses hemi-demi-semi quaver notes as a basic unit." *Prim* is dedicated to Gert Mortensen.

Iannis Xenakis (1922-2000)

För Iannis Xenakis är slagverket det perfekta mediet där hans matematiska formler och sannolikhetsberäkningar kan omvandlas till komplicerade rytmiska förlopp. Xenakis var ju också arkitekt, och arbetade under en period med Le Corbusier, och mycket av det tekniska och matematiska har han överfört på sin musik. Men trots att han beundrade de gamla grekerna Pythagoras och Euklides och upphöjer matematiken till konst, har han också sagt att *"det kan tyckas att jag bygger upp en mur av matematiska formler omkring mig, bakom dem gör jag vad jag vill"*.

PSAPPHA

Ofta använder Xenakis grekiska titlar, fulla av allusioner till mytologi eller vetenskap. 1975 komponerades Psappha för soloslagverkare. Här har Xenakis förenat matematisk exakthet med friare och mer spontana former och därmed har han nämat sig mer traditionell musik. Allt är dock noterat med minutiös noggrannhet. Titeln knyter an till ett gammalt sätt att ange namnet på den stora grekiska poeten Sappho - hon som Platon kallade "den tionde musan". Liksom Sappho använde talrytm i sina verser, kombinerar också Xenakis rytmiska celler i sin musik. Musiken är skriven för sex grupper av slaginstrument, tre av trä och skinn och tre av metall. Verkets komplexa struktur synliggörs i partituret av nio parallella system med femton olika instrument samtidigt - en verklig utmaning för musikern.

To Iannis Xenakis (1922-2000) percussion is the perfect medium in which his mathematical formulae and probability calculations can be converted into complicated rhythmic processes. Iannis Xenakis was also an architect, and for some time he worked with Le Corbusier, and he has transferred a great deal of the technical and mathematical to his music. But although he admired the ancient Greeks Pythagoras and Euclid and elevates mathematics to an art, his has also said that *"I may seem to be building up a wall of mathematical formulae around me, but behind it I do as I please."*

Oftan Iannis Xenakis employs Greek titles, full of allusions to mythology or science. In **PSAPPHA** from 1975 he combines his logical operations with freer, more intuitive choices and has thereby come closer to more traditional music. But everything is still specified in the minutest detail. The work's title is an archaic form of "Sappho", the Greek poetess who lived in the 6th century B.C. and whom Plato called "the tenth muse". In Xenakis' score, timbre and pitch are subordinate to and serve only to clarify the rhythm. Just as Sappho used speech-rhythms in her verse with inordinate subtlety, so Xenakis employs a high degree of complexity in his variations on and his combinations of rhythmical cells in Psappha, which was written for six groups of percussion instruments; three with wood and skin, and three with metal instruments. The complexity takes visual expression in the score's use of up to nine parallel systems with fifteen different instruments in use at the same time, and it makes the work a real "tour de force" for the musician.

Poul Ruders (född 1949) har en traditionell musikutbildning bakom sig med körsång, orgelstudium och kompositionsstudier för Ib Nørholm. Idag är han en av Danmarks mest framstående tonsättare med uppföranden och beställningar av bland andra London Sinfonietta, Ensemble InterContemporain och BBC Symphony Orchestra.

Alarm för soloslagerverk (1983) är enligt tonsättaren "en kort thriller, ett slags filmmusik utan bilder". Ett citat från Victor Hugos "Ringaren i Notre Dame" används som ett stämningsskapande motto för stycket:
 "... och medan han gick ner för den vindlande trappan, hörde han en röst som skrattade ihållande i hans öra: ett spöke gled förbi mitt ansikte, håren reste sig på min hud".

Om "Alarm" säger Ruders:
"Jag använder - förutom congas, roto-drums, slit-drum och vibraslap - ett par märkliga, exotiska instrument: den australiensiska didgeridoo som frambringar ett obehagligt dystert, snarkande ljud och den orientalska ching-ching (en sorts cymbalmaskin) vars vitglodgande skramlande nästan är inferniskt dräpande."

Poul Ruders has a traditional musical education with choral singing, organ training and composition studies with Ib Nørholm. Today he is one of the most striking composers of Denmark with performances and commissions from, among others, Ensemble Inter Contemporain, London Sinfonietta and BBC Symphony Orchestra.

Alarm for solo percussion is according to the composer "a short thriller, a kind of film music without pictures." A quote from Victor Hugo's *The Hunchback of Notre Dame* is used as an atmosphere-creating motto for the piece:
 "...and as he went down the twisting staircase, he heard a voice that laughed and repeated in his ear: a ghost glided past my face, the hairs rose on my skin".

About "Alarm" Ruders says:
"I use - besides congas, roto-drums, slit-drum and vibraslap - a couple of strange, exotic devices to evoke the right feeling of uneasiness and nervousness: the Australian didgeridoo which produces an unpleasant, gloomy, snoring sound and the Oriental ching-ching (a kind of cymbal machine), whose white-hot rattling is almost lethally infernal."

Eckhard Kopetzki (f 1956) *"Topf- Tanz"* (förstagångsinspelning)

"Det här är en tidig komposition i vilken jag använde polymetriska strukturer för att utvidga den rytmiska känslan av trumspel. Jag anser att rytmisk pulsation är ett viktigt element i musik, precis som det kan upplevas i tex Ligetis 'Etudes for piano'. I mina kompositioner kombinerar jag gärna traditionella instrument med ovanliga - i detta fall tre grytor. Dessutom är även tekniken annorlunda - slagverkaren måste genomgående använda fyra klubbor. Jag är glad att en så kompetent och tilltalande musiker som Markus Leoson spelar in denna komposition och jag är säker på att jag kommer att njuta av hans inspelning".

Eckhard Kopetzki, februari 2002.

"Topf - Tanz" (First recording)

"This is an early composition, in which I used polymetrical structures to extend the rhythmical feeling of playing drums. I think, that rhythmical pulsation is an important element of music, just as it can be felt, for example, in contemporary music like G. Ligetis 'Etudes for piano'. In my compositions I like combining traditional instruments with unfamiliar sounds, in this case, three pots. Moreover, the technique of playing drums is also quite different - the drummer must use four sticks throughout. I am pleased that such a competent and likeable player as Markus Leoson will record this composition and I am sure, I will enjoy, listening to his record."

Eckhard Kopetzki

Morton Feldman, (1926-1987), föddes i New York. 1949 träffade Feldman John Cage och det mötet markerade början på en konstnärlig sammanslutning med avgörande betydelse för amerikansk musik under 1950-talet.

I *The King of Denmark* väljer slagverkaren själv sina instrument utifrån tonsättarens riktlinjer. Hela verket måste även spelas genomgående väldigt svagt och slagverkaren får ej heller använda stockar eller klubbor utan måste använda sina händer och fingrar. Stycket från 1964 är en hyllning till den danske kungen Christian X som visade ett enastående civillkurage under tyskarnas ockupation av Danmark. Han fortsatte att ta sin dagliga ridtur genom Köpenhamn, en stark symbol för motståndet mot naziregimen, trots att han hölls mer eller mindre fången på Amalienborg under kriget.

Morton Feldman, (1926-1987), born in New York. 1949 he met with John Cage, a meeting that was the start of an artistic society that became of greatest importance to the development of American music during the 50's.

In *The King of Denmark* the player chooses instrumentarium from the outlining of the composer. The whole piece is to be played very soft, and it is not allowed to play with sticks or clubs, only with hands and fingers. The piece from 1964 is a tribute to the Danish king Christian X for showing enormous courage during the German occupation of Denmark. He continued making his daily horse-rides through Copenhagen, a strong symbol for the resistance against the nazi regime, in spite of that he was almost held prisoner at the castle of Amalienborg during the war.

Maki Ishii är född 1936 i Tokyo. Efter studier i komposition och dirigering mellan 1952 och 1958 flyttade han till Berlin där han fortsatte sina studier. Efter fyra år återvände han hem till Japan.

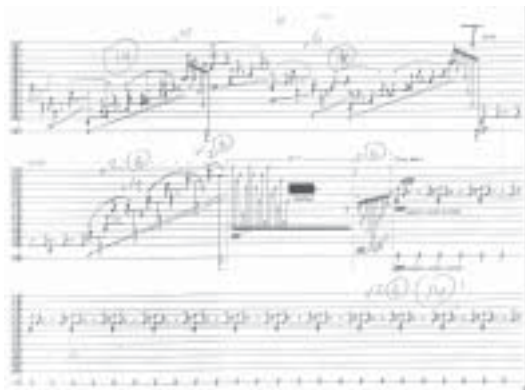
Ishii har varit mycket framgångsrik och i dag framförs hans verk över hela världen. I sin musik försöker han ofta kombinera de färgstarka effekterna i japanska instrument med en europeisk seriell musik. Frånvaron av ljud, en stunds tystnad, är också utmärkande för hans kompositioner.

Thirteen Drums.

Maki Ishii: *"Stycket är skrivet uteslutande för tretton skinnförsedda slagverksinstrument. Även om de valdes för sin tonala och rytmiska charm ville jag helt enkelt utmana det eviga slagverkstemat, återvändandet till trummorna, ursprunget till slagverket. Jag ville söka den nya relationen rymd/tid i växelspelet mellan förutbestämda och icke bestämda rytmer. Därför valde jag ett arrangemang där man kan uppleva spelet mellan den enkla tolv-rytm-serien om 4 x 16 toner och den oregelmässiga rytmen från de tretton trummorna."*

Maki Ishii born 1936 in Tokyo. He studied composition and conducting 1952-58 and then he moved to Berlin where he continued his studies. Four years later he returned to Japan.

Ishii is very successful and his music is performed all over the world.. His music combines the colourful effects of Japanese instruments with the contemporary serial music of Europe. The lacking of sound - the silence - is also a typical part of his works.

Thirteen Drums.

Maki Ishii: *"This piece is written exclusively for thirteen membraned percussion instruments. Although these were selected for their tonal and rhythmic charm, I wanted, quite simply, to challenge the eternal percussion theme, the return to the drums, the origin of percussion. I wanted to look for the new relation in rhythm/time in the interplay between predetermined and indeterminate rhythms, and so I opted for an arrangement in which one can experience the play between the simple twelve-rhythm series of 4 x 16 notes and the irregular rhythm of the thirteen drums."*

Markussion

Heavy Loaded Percussion Recital
homepage: <http://markus.leoson.just.nu>

1	Áskell Másson:	Frum – a drum song	5'04
2	Morton Feldman:	The King of Denmark	6'28
3	Iannis Xenakis:	Psappha for percussion solo	12'35
4	Poul Ruders:	Alarm – a thriller for percussion	6'16
5	Áskell Másson:	Prim for solo snare drum	5'47
6	Eckhard Kopetzki:	Topf-Tanz	7'27
7	Maki Ishii:	Thirteen Drums	8'23
8	Johan Hammerth:	Concerto for Percussion and Orchestra	21'52
			73'58

nosag CD071

Cover photo: Anders Roth